

[Glistrup]

tager ned og bor sammen med de mennesker på Costa del Sol, der i forvejen i stedet for at gavne dansk erhvervsliv sidder og slikker solskin.

Det, vi reelt skal stemme om her, er, om vi skal forøge arbejdsløsheden i Danmark: ja eller nej? Stemmer man for forligspartiernes oplæg, så betyder det meget, meget stærkt skærpet arbejdsløshed i Danmark i de kommende år, fordi der ikke bliver oprettet virksomheder. Stemmer man for ændringsforslagene, forhindrer man, at denne udvikling sættes i gang. Det er den reelle problemstilling i forbindelse med de stillede ændringsforslag.

Det var jo således, at vi i forbindelse med kildeskattens indførelse fik fastlagt nogle skatteefterskudgrænser, som stort set stod uantastede frem til det tidspunkt, hvor den nye skatteminister tiltrådte efter oktobervalget i 1979. Derefter har hans arbejde i meget vidt omfang gået ud på at fjerne disse værn mod, at man foretager en alt for vild og voldsom overbeskatning. Det siger sig selv, at når man begynder at fjerne dæmninger, så at arbejdsløsheden kan skylle ind over Danmark, så bliver det mere og mere betænkeligt, når man bliver ved med at pille noget væk.

Det var slemt nok, at man pillede § 11 væk i udskrivningsloven her for et år siden, det medførte en hel del ekstra ulykkelige sociale konsekvenser her i Danmark. Men når man yderligere gør det, at man forhøjer den absolutte overgrænse for beskatning, som hidtil har været på 70 pct. plus 4 pct., til 79 pct. – det er jo det, ministerens forslag reelt går ud på – og når det kombineres med ophævelsen for et år siden af udskrivningslovens § 11, så bliver virkningen den, at de, der virkelig er dynamik i, de, der virkelig kan gøre en indsats for at få dansk erhvervsliv til at køre, bliver yderligere beskåret i deres økonomiske muligheder. Så ved jeg godt, at man fra forligspartiernes side taler om social retfærdighed, men den sociale uretfærdighed, som ligger deri, er altså, at i stedet for at disse penge bliver brugt til at skabe arbejdspladser, forsvinder de i den bundløse statskasse. Derfor gør man en god gerning ved at stemme ja til ændringsforslagene.

Bernhard Baunsgaard (RV):

261 Ft

Det er de bemærkninger, der faldt fra venstres ordfører, hr. Ellemann-Jensen, der får mig til at gå herop.

Jeg vil indledningsvis anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, ministeren for skatter og afgifter har stillet, og intet andet. De ændringsforslag, venstre har stillet, kan vi ikke have med at gøre.

Jeg vil gerne sige, når venstre nu heroppefra siger, at man i skatteudvalget møder en fast front, hvor der ikke er nogen mulighed for at forhandle, at det ikke er korrekt. Jeg er ked af, at venstre har stillet sig på den måde under udvalgsarbejdet, som de har. Jeg opfordrede tidligere venstre til at gå i forhandling, og det vil naturligvis sige, at man kommer med åbninger, ikke bare at man stiller nogle ændringsforslag, som én gang er afvist af et flertal i folketinget.

Jeg gentager, for at hr. Ellemann-Jensen ikke skal misforstå det, at mine ord før skal tages som min principielle indstilling i skatte spørgsmål. Jeg kan som hovedregel kun anbefale ændringsforslag stillet af skatteministeren. Den stilling, venstre har taget under udvalgsarbejdet, forsøger desværre ikke at komme andre i møde. Det er et forsøg på kun at gennemføre venstres egne ønsker, og sådan kan man nu engang ikke forhandle.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Hr. Bernhard Baunsgaard omtaler nogle ændringsforslag, der er stillet af skatteministeren, og her får vi altså endnu en gang demonstreret den parallelle udvalgsbehandling, der efterhånden foregår i skatte spørgsmål, for uden for forligspartiernes kreds kender vi ikke noget til nogen ændringsforslag, der er stillet af skatteministeren. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard kigger på det materiale, vi andre har fået i form af tillægsbetænkning og ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen, så vil hr. Bernhard Baunsgaard se, at man åbenbart har glemt at fortælle os, hvad det er for nogle ændringsforslag, man har siddet og er blevet enige om. De eksisterer ikke.

Hr. Bernhard Baunsgaards påstand om, at vi ikke har været til at forhandle med i denne sag, må jeg afvise, vi har forsøgt på alle tænkelige måder. Først prøvede vi at få gjort det klart for forligspartierne, at de var hoppet ind i at lave noget, som var i strid med